

<https://doi.org/10.52387/1811-5470.2025.4.05>
CZU: 37.015:373.3:159.9(498)

UN ALT MOD DE ABORDARE DIFERENȚIATĂ A TEMELOR PENTRU ACASĂ

Carmen Maria CHIȘIU,

doctor în științele educației, conferențiar universitar,
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, **România**

ORCID: 0009-0008-6385-3496

E-mail: carmenmaria.chisiu@ulbsibiu.ro

Rezumat. Această lucrare analizează problematica temelor pentru acasă în învățământul primar din România, subliniind atât beneficiile, cât și riscurile asociate. Temele pot contribui la eficientizarea învățării școlare, consolidării cunoștințelor și formării unor abilități esențiale pentru viață. Pe de altă parte, numeroase studii atrag atenția asupra efectelor negative generate de un volum excesiv sau de complexitate prea mare a temelor, ceea ce poate genera stresul, oboseala, pierderea motivației, accentuarea inegalităților dintre elevi și deteriorarea relațiilor familiale. În România temele pentru acasă sunt reglementate prin Ordinul Ministerial nr. 5893/2016, ce limitează timpul alocat, precizează scopurile și responsabilitățile asumate prin colaborare între cadre didactice, directori și părinți și subliniază interzicerea utilizării temelor ca pedeapsă. În acest context, articolul prezent propune o strategie inovatoare: temele pentru acasă diferențiate. Astfel, temele pentru acasă sunt concepute în funcție de nivelul de performanță, demonstrat de elevi, la finalul activității din clasă, identificate în trei categorii: teme de aprofundare (TA), teme de extindere (TE) și teme pentru performanță (TP). Prin această abordare, fiecare elev beneficiază de o sarcină adaptată nivelului său, evitându-se suprasolicitarea sau descurajarea. Strategia se bazează pe corelația dintre obiectivele operaționale, evaluarea continuă, feedback-ul, ce oferă informații asupra achizițiilor demonstrate de fiecare elev și temele pentru acasă, proiectate pe cele 3 niveluri de performanță. Astfel, procesul educațional capătă un caracter formativ mai pronunțat, sprijinind atât progresul individual al elevilor, cât și un context favorabil pentru stimularea motivației și menținerea unui echilibru între viața școlară și cea personală. Prin valorificarea acestei perspective, temele devin un instrument eficient de învățare școlară și de dezvoltare personală, nu o povară, strategia favorizând o dezvoltare armonioasă și responsabilă a copilului.

Cuvinte-cheie: diferențierea învățării, teme pentru aprofundare, teme pentru extindere, teme pentru performanță, obiective operaționale, evaluare continuă.

ANOTHER WAY TO DIFFERENTIATED APPROACH TO HOMEWORK

Summary. This paper analyzes the issue of homework in primary education in Romania, highlighting both the benefits and the associated risks. Homework can contribute to making school learning more efficient, consolidating knowledge and developing essential life skills. On the other hand, numerous studies draw attention to the negative effects generated by an excessive volume or complexity of homework, which can generate stress, fatigue, loss of motivation, increasing inequalities between students and deteriorating family relationships. In Romania, homework is regulated by Ministerial Order no. 5893/2016, which limits the time allocated, specifies the goals and responsibilities assumed through collaboration between teachers, principals and parents, and emphasizes the prohibition of using homework as punishment. In this context, the present article proposes an innovative strategy: differentiated homework. Thus, homework is designed according to the level of performance demonstrated by students at the end of the class activity, identified in three categories: in-depth homework (TA), extension homework (TE) and homework for performance (TP). Through this approach, each student benefits from a task adapted to his or her level, avoiding overload or discouragement. The strategy is based on the correlation between operational objectives, continuous assessment, feedback, which provides information on the acquisitions demonstrated by each student, and homework, designed on the 3 levels of performance. Thus, the educational process acquires a more pronounced formative character, supporting both the individual progress of students and a favorable context for stimulating motivation and maintaining a balance between school and personal life. By capitalizing on this perspective, homework becomes an effective tool for school learning and personal development, not a burden, the strategy favoring a harmonious and responsible development of the child.

Keywords: differentiation of learning, topics for deepening, topics for expansion, topics for performance, operational objectives, continuous assessment.

Introducere. Dezbaterea privind utilitatea temelor pentru acasă este una dintre cele mai vechi și controversate din educație [6], iar recent există un interes tot mai mare în domeniul psihologiei educaționale pe această temă, deoarece întrebările privind potențialele beneficii și efectele ale temelor au răspunsuri contradictorii. Pentru a avea performanțe academice bune, elevii de școală primară trebuie să exerseze intens pentru a stăpâni abilități absolut necesare în școală și în viață [9]. Prin urmare, este plauzibil ca temele pentru acasă să-i ajute pe elevi să-și îmbunătățească performanța, cerându-le să exerseze aceste abilități în afara orelor de școală. În plus, atribuirea de teme pentru acasă elevilor de școală primară are sens, deoarece poate duce și la beneficii non-academice, cum ar fi dezvoltarea unei autodiscipline sporite și a unor abilități mai bune de gestionare a timpului [7]. Pe de altă parte, practica de a da teme elevilor de școală primară a fost atât de aspru criticată, încât școli primare din SUA, și nu numai, au început să adopte noua tendință a politicilor educaționale fără teme [2]. Unul dintre principalele argumente în favoarea unei astfel de politici este că un volum mare de teme poate fi o sursă semnificativă de stres pentru elevi, privându-i de timp de calitate în activități petrecute cu familia și prietenii și ducând la interacțiuni negative, legate de școală, între elevi și părinții lor [12].

Având în vedere aceste aspecte, menționate în literatura de specialitate, considerăm că temele pentru acasă diferențiate în funcție de potențialul elevilor, fără să-i suprasolicite și într-o cantitate care să nu-i obosească, pot aduce un plus de eficiență învățării școlare și o șansă de dezvoltare a personalității.

Discuții, relevanță. Prevederi legale privind temele pentru acasă, în România. În România temele pentru acasă sunt reglementate prin Ordinul de ministru nr. 5893/28.11.2016, ce stabilește norme clare privind durata și scopul acestora. Conform actului normativ, la clasa pregătitoare nu se dau teme, iar pentru celelalte clase din învățământul primar, timpul alocat temei obligatorii nu trebuie să depășească o oră. Ordinul subliniază importanța învățării independente și atenționează asupra efectelor negative ale suprasolicitării elevilor, precum oboseala, pierderea interesului pentru învățare, reducerea timpului liber și accentuarea diferențelor dintre elevi. De asemenea, se stipulează clar că temele nu pot fi folosite ca pedeapsă, prin sarcini excesive sau repetitive. Documentul precizează responsabilități concrete pentru directori, învățători,

părinți și elevi, care trebuie să colaboreze pentru raționalizarea volumului și tipului alocat temelor. Scopurile prevăzute în Ordin sunt inspirate din teoriile pedagogice moderne, vizând rezultate imediate precum consolidarea, aprofundarea și aplicarea cunoștințelor în contexte noi. Exersarea acestor achiziții permite elevilor internalizarea cunoștințelor, formarea abilităților cognitive și dezvoltarea capacităților de gândire logică, creativitate și rezolvare de probleme.

Un scop pe termen lung al temelor este dezvoltarea personală: cultivarea curiozității, responsabilității, perseverenței, organizarea timpului și autonomiei elevilor. Temele trebuie să contribuie la formarea deprinderilor de muncă, la creșterea încrederii în sine și la consolidarea relației familie-școală, prin implicarea părinților în observarea progresului copilului [8]. Prin urmare, temele pentru acasă contribuie la îmbogățirea și integrarea cunoștințelor în sisteme, deja existente, având o valoare formativă semnificativă. Ordinul pune accent pe temele diferențiate, ce respectă ritmul de învățare al fiecărui elev. Nu este recomandat ca părinții sau meditorii să intervină în clarificarea sarcinilor, întrucât înțelegerea acestora trebuie să fie asigurată la clasă. Pentru a evita suprasolicitarea, temele trebuie adaptate vârstei și nivelului elevilor, vizând impactul pozitiv asupra fiecăruia, conform scopurilor educaționale stabilite prin OM nr. 5893/28.11.2016.

Riscurile și problemele temelor pentru acasă. Temele pentru acasă reprezintă, de-a lungul timpului, un instrument esențial al procesului educațional, fiind percepute ca o modalitate de consolidare a cunoștințelor și de formare a deprinderilor de învățare independentă. Cu toate acestea, în ultimii ani, tot mai multe opinii contestă utilitatea și impactul lor real asupra elevilor, semnalând o serie de efecte negative, atât psihologice, cât și sociale.

Un prim aspect problematic este presiunea psihică a volumului mare de teme, ce determină mulți elevi să petreacă zilnic ore întregi în fața caietelor, ducând la oboseală cronică, stres și anxietate. Astfel, timpul liber, destinat odihnei, activităților recreative sau interacțiunilor sociale, este înlocuit cu o prelungire a programului școlar [9]. În consecință, temele ajung să diminueze motivația pentru învățare. Exercițiile percepute ca obligații lipsite de sens fac ca elevii să învețe mecanic, doar pentru a îndeplini cerințele impuse, fără a manifesta interes autentic pentru progresul propriu [13]. De asemenea, temele pentru acasă pot accentua inegalitățile dintre elevi.

Nu toți copiii beneficiază de aceleași condiții de studiu: unii nu dispun de un spațiu adecvat, resurse materiale sau sprijinul părinților. În aceste situații, tema devine un factor de frustrare și descurajare, amplificând diferențele dintre elevi și afectând încrederea în sine [17]. În plus, relațiile familiale pot avea de suferit, deoarece părinții se simt obligați să intervină în realizarea temelor, ceea ce poate genera tensiuni și poate reduce timpul de calitate petrecut împreună [1].

În literatura de specialitate se conturează două poziții principale privind utilitatea temelor. Prima, de natură conservatoare, le consideră indispensabile pentru consolidarea cunoștințelor și asigurarea reușitei școlare. A doua, mai progresistă, susține că temele, în special în clasele primare, lipsesc copiii de timp liber, necesar jocului și relaxării, esențiale pentru o dezvoltare echilibrată [18].

Poziția echilibrată, promovată în această lucrare, susține că temele pentru acasă își păstrează relevanța în învățământul primar, doar dacă sunt adaptate nivelului elevului și respectă limitele de timp, stabilite prin reglementările legale. Se propune, astfel, o abordare diferențiată, bazată pe performanțele demonstrate de elevi la clasă, ceea ce poate crește eficiența temelor și poate reduce percepția lor ca povară. Scopul nu este de a ocupa timpul copiilor, ci de a consolida învățarea, a dezvolta responsabilitatea și autonomia personală. Prin urmare, temele pentru acasă diferențiate pot contribui la diminuarea riscurilor menționate, susținând o educație echilibrată și formativă, ce promovează dezvoltarea armonioasă a elevilor, nu stresul sau lipsa de echitate.

Metodologie. O altă viziune asupra temelor pentru acasă. Valorificarea temelor pentru acasă este deosebit de importantă. Pe aceste considerente, în lucrarea de față propunem o nouă strategie didactică, menită să ofere un plus de eficiență temelor pentru acasă, pentru fiecare elev, participant la învățarea în clasă.

La nivel de proiectare didactică și de act educațional, relația dintre obiectivele operaționale, evaluarea continuă și temele pentru acasă este una de interdependență în cadrul demersului, pe care îl propunem. Obiectivele operaționale sunt formulări precise ale rezultatelor așteptate, la finalul unei lecții, secvențe sau activități de învățare. Ele descriu ce trebuie să știe sau să fie capabil să facă elevul după parcurgerea conținutului. Nu pot fi operaționalizate obiectivele atitudinale sau afective, ci strict obiective măsurabile, a căror verb este derivat din competențele specifice măsurabile.

Operaționalizarea obiectivelor după tehnica lui R.F. Mager necesită precizarea:

1. *comportamentului observabil*, rezultatul ce se așteaptă de la elev la finalul activității;
2. *condițiilor* în care elevii urmează să demonstreze că au dobândit performanța preconizată;
3. *nivelului de reușită minimală*, la care să se situeze achizițiile elevilor pentru a decide asupra realizării sau nerealizării obiectivelor.

Obiectivele operaționale necesită a fi precizate la începutul activității, încât elevii să le aibă ca reper în autoevaluare [4].

O exemplificare a modului de formulare a unor obiective operaționale poate fi:

1. comportamentul observabil – elevii să rezolve corect;
2. condițiile – având ca reper exercițiile de adunare, a două numere formate din trei cifre, cu trecere peste ordin, rezolvate în clasă;
3. nivelul de reușită minimală – din 10 exerciții, cel puțin 4.

Pentru măsurarea prin interevaluare și autoevaluare a nivelului de realizare a fiecărui obiectiv, elevii vor avea de realizat, individual, o activitate, pe care, în această lucrare, pentru claritatea înțelegerii, o vom numi activitate de bază. În momentul în care profesorul explică activitatea de bază, va comunica elevilor și nivelul minim așteptat, ca performanță, nivel exprimat și în obiectivul operațional. Acesta va fi criteriul folosit de către elevi în evaluarea continuă, prin interevaluare și autoevaluare, prin citire reciprocă. De asemenea, elevilor li se va indica și explica, de la început, activitatea suplimentară pe care o au de realizat, aceia care termină, pentru a da posibilitatea acelorora cu ritm de lucru mai lent sau acelorora cu potențial de muncă scăzut, să finalizeze activitatea de bază. Pentru evaluare, activității suplimentare, elevii vor avea la îndemână, fișe de evaluare autocorectoare.

Atenție: nu este admis ca din cauza timpului prea scurt, alocat realizării activității de bază, să se considere că obiectivul nu a fost realizat de unii dintre elevi. Este absolut necesară munca suplimentară, pentru aceia cu potențial de învățare ridicat, încât să existe timpul fizic necesar realizării activității de bază, de către aceia cu ritm de activitate lent sau cu potențial scăzut, cărora profesorul le poate acorda sprijin suplimentar [16].

Evaluarea continuă urmărește în mod constant progresul elevului, oferind feedback și ajustând

procesul de predare-învățare [10]. Pentru realizarea evaluării continue, care să ajute la diferențierea temelor pentru acasă, propunem interevaluarea și autoevaluarea, prin *tehnica citirii reciproce*, care poate fi folosită după fiecare activitate individuală, menită să dea posibilitate elevului să demonstreze și să-și demonstreze nivelul de realizare a fiecărui obiectiv operațional [4]. După epuizarea timpului de lucru, acordat pentru realizarea activității de bază, fiecare elev citește, colegilor din grupul mic, format din 3, 4 sau 5 elevi, în funcție de felul în care sunt așezați în bănci, ce rezultate a obținut, ce soluții a găsit, ce opinii a formulat etc. Cu un creion colorat, fiecare elev bifează, completează sau corectează răspunsurile. Timp de câteva minute, în funcție de complexitatea sarcinii, elevii discută în grup soluțiile/rezultatele obținute sau opiniile formulate și fac corecturi/completări. Urmează o activitate frontală, menită să valideze sau să lămurească eventualele aspecte neclare. Tot în activitatea frontală, punctele de vedere asupra cărora elevii nu sunt de acord, în grupul mic, pot deveni subiecte de discuție pentru întreaga clasă [6].

La finalul activității profesorul monitorizează nivelul de realizare al obiectivului. În acest context elevii devin parteneri în a-și monitoriza performanța realizată. Prin ridicarea de mână, elevii se vor pronunța asupra nivelului de realizare a obiectivului:

1. Cine a realizat cel puțin sarcina minimă? (Aceasta a fost menționată în obiectivul operațional și comunicată elevilor la începutul activității individuale);
2. Cine a realizat corect toate exercițiile?;
3. Cine a reușit să realizeze și munca suplimentară?.

Acest moment de autoevaluare este acela în care fiecare elev conștientizează nivelul de realizare a obiectivului și tipul de temă pentru acasă, pe care o are de realizat. Pentru aceia care au realizat doar sarcina minimă sau mai puțin decât atât, exprimată în obiectivul operațional, tema pentru acasă va fi una de aprofundare (TA). Aceasta reprezintă o prelungire a activității din clasă și servește ca instrument de aprofundare, consolidare a conținutului, exersat în clasă. Exercițiile vor viza revenirea asupra activității exprimate în obiectivul operațional și oferă un prilej bun pentru dobândirea de achiziții minim necesare, prin exerciții de bază, pentru a evita lacunele și rămănerile în urmă.

Pentru aceia care au realizat corect toate exercițiile din sarcina de bază, vor realiza tema pentru acasă extindere (TE). Aceasta va consta în câteva exerciții de bază, doar cu scopul de consolidare și exerciții complexe, în care elevii au de utilizat, de aplicat, ceea ce au învățat în clasă. Aceia care au realizat și munca suplimentară, vor primi tema pentru acasă pentru performanță (TP), ce va cuprinde TE și exerciții de creație sau de aplicare la nivel de performanță, a achizițiilor din clasă.

Când proiectează temele diferențiate, învățătorul trebuie să fie atent ca, indiferent de tipul de temă, pe care elevii îl vor avea de rezolvat, intervalul de timp de care au nevoie pentru a le realiza, să fie similar. Așa cum se practică acum, în școlile din România, temele suplimentare, pe care și le asumă elevii silitori și aceia a căror părinți insistă pentru o activitate în plus, adaugă un timp ce poate fi perceput ca o pedeapsă, exact de aceia care în clasă au demonstrat implicare și seriozitate. În aceste condiții temele suplimentare devin un factor de demotivare, față de învățare.

E foarte posibil ca la unele lecții profesorul să considere necesare doar două dintre cele trei tipuri de teme, fie pentru că toți elevii au realizat corect toate exercițiile din activitatea de bază, și atunci lipsește TA, sau n-a realizat nimeni munca suplimentară și atunci lipsește TP. (Tabelul 1)

Dacă temele pentru acasă sunt formulate adecvat, ținând cont de nivelul aspirațional, de performanță demonstrată de elevi, de timpul echitabil, scopul temelor pentru acasă se extinde, dincolo de consolidarea cunoștințelor, dezvoltarea responsabilității și autonomiei, întărirea legăturii dintre școală și familie primind și alte scopuri:

1. Identificarea nevoilor individuale. Profesorii pot observa, pe baza temelor, care elevi întâmpină dificultăți și unde este nevoie de sprijin suplimentar;
2. Încurajarea învățării de nivel superior. Temele ce solicită gândire critică, creativitate sau aplicarea în situații reale și dezvoltă abilități superioare de învățare;
3. Asigurarea unui plus de motivație, prin satisfacția reușitei: se diminuează amânarea sau evitarea activității de realizare a temei, pentru că elevii au teme pe măsura potențialului lor și se simt în stare să le realizeze;
4. Atitudinea pozitivă față de școală, prin faptul că cineva se preocupă de succesul lor. Elevii au sentimental că școala, prin profesor, îi consideră importanți și le este sprijin.

Tabelul 1. Corelarea obiectivelor cu evaluarea continuă și cu temele diferențiate:

Element	Rol și legătură	Exemplu
Obiective operaționale	Fundamentează conținutul lecției, definesc rezultatele așteptate	Elevii să rezolve corect, adunarea cu trecere peste ordin, a două numere formate din trei cifre, din 10 exerciții, cel puțin 4;
Evaluarea continuă	Măsoară gradul de realizare a obiectivelor operaționale	Interevaluare și autoevaluare, prin citire reciprocă în grup, și validarea răspunsurilor corecte prin evaluare frontală. Monitorizarea gradului de realizare a obiectivului: 1. Cine a realizat corect cel puțin 4 exerciții de adunare? 2. Cine a realizat corect toate cele 10 exerciții? 3. Cine a realizat corect munca suplimentară și a evaluat-o folosind fișele autocorectoare?
Temele pentru acasă	Sunt formulate în funcție de nivelul de realizare a obiectivelor operaționale: aprofundează, extind și conduc spre performanță	TA. Efectuați cele 10 exerciții de adunare de la ex 2, p. 29 din manual. TE. 1.Rezolvați ultimele 5 exerciții de adunare de la ex. 2, p. 29 din manual. 2.Găsiți cel puțin 10 exerciții de adunare care au rezultatul cuprins între 125 și 309. TP 1.Găsiți cel puțin 10 exerciții de adunare care au rezultatul cuprins între 125 și 309. 2.Compuneți cu două dintre exerciții probleme care să se rezolve printr-o problemă cu 3 operații.

Concluzii. Temele pentru acasă reprezintă un instrument didactic indispensabil, a cărui eficiență depinde de integrarea lor în relația obiective operaționale – evaluare continuă – activitate independentă acasă. Obiectivele operaționale, formulate clar și măsurabil, stabilesc nivelul minim de performanță așteptat, iar evaluarea continuă, prin autoevaluare și interevaluare, asigură monitorizarea progresului și oferă feedback imediat.

În acest cadru, activitatea de bază garantează accesul tuturor elevilor la sarcina esențială, iar activitățile suplimentare permit valorificarea potențialului elevilor cu ritm de lucru mai rapid. În funcție de nivelul de performanță demonstrat în clasă, temele pentru acasă se diferențiază: tema de aprofundare pentru consolidarea achizițiilor minime, tema de extindere pentru aplicarea conținuturilor la un

nivel intermediar și tema pentru performanță orientată spre creativitate și transfer avansat. Această strategie evită suprasolicitarea și frustrarea, deoarece fiecare tip de temă presupune un timp echitabil de rezolvare. În plus, temele diferențiate previn acumularea lacunelor, stimulează motivația și susțin responsabilizarea elevilor. Rolul profesorului este central în comunicarea obiectivelor și criteriilor de reușită, facilitând astfel dezvoltarea autonomiei și a unei atitudini pozitive față de învățare.

Prin urmare, temele pentru acasă, formulate diferențiat și adaptate potențialului elevilor, depășesc funcția de consolidare, devenind un mijloc de identificare a nevoilor individuale, de încurajare a învățării active și de întărire a relației școală-familie, contribuind la formarea responsabilității și la creșterea motivației pentru performanță.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

1. BURNS M. K., DEASON,S., KURTZ K. Accuracy of student performance while reading leveled books rated at their instructional level by a reading inventory. În: *Journal of School Psychology*, vol. 53(6), 2015, pp. 437–445, ISSN 0022-4405.
2. BENNETT S., KALISH N. *The Case Against Homework: How Homework Is Hurting Our Children and What We Can Do About It*, Crown Publishers, New York, 2006, ISBN 978-0307340184.
3. CERGHIT I. *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom, 2006, ISBN 973-681-014-9.

4. CHIȘIU C. M. (coord.) *Activități remediale și tutorat*. Ministerul Educației, 2021, disponibil la: http://proiecte.pmu.ro/c/document_library/get_file?p_l_id=1321522&folderId=1323233&name=DLFE-7124.pdf
5. CHIȘIU C. M. Modalități de diminuare a analfabetismului funcțional. În: *Studii de Știință și Cultură*, 2020, ISSN 1841-1601.
6. CHIȘIU C. M. Mutual reading technique. În: *Educația Plus/Journal Plus Education*, 2018, ISSN 1842-077X.
7. COOPER H. *The Battle Over Homework: Common Ground for Administrators, Teachers, and Parents* (3rd ed.), Corwin Press, Thousand Oaks, CA, 2001, ISBN 978-0761975785.
8. COOPER H., ROBINSON J. C., PATALL E. A. Does homework improve academic achievement? A synthesis of research. 1987–2003. În: *Review of Educational Research*, vol. 76(1), 2006, pp. 1–62, ISSN 0034-6543.
9. EPSTEIN J. L., VAN VOORHIS F. L. More than minutes: Teachers' roles in designing homework. În: *Educational Psychologist*, vol. 36(3), 2001, pp. 181–193, ISSN 0046-1520.
10. HATTIE J. *Învățarea vizibilă*. Iași: Editura Polirom, 2024, ISBN 978-973-46-9356-4.
11. KOHN A. *The Homework Myth: Why Our Kids Get Too Much of a Bad Thing*. Da Capo Press, Cambridge, MA, 2006, ISBN 978-0738211114.
12. MALONEY E. A., RAMIREZ G., GUNDERSON E. A., LEVINE S. C., BELLOCK S. L. Intergenerational effects of parents' math anxiety on children's math achievement and anxiety. În: *Psychological Science*, OnlineFirst, 2015, ISSN 0956-7976.
13. MARZANO R. J., PICKERING D. J. The case for and against homework. În: *Educational Leadership*, vol. 64(6), 2007, pp. 74–79, ISSN 0013-1784.
14. NEACȘU I. *Instruire și învățare*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1990, ISBN 973-30-0173-6.
15. PASCHAL R. A., WEINSTEIN T., WALBERG H. J. The effects of homework on student achievement. În: *Journal of Educational Research*, vol. 78(2), 1984, pp. 97–104, ISSN 0022-0671.
16. POPA C. M. *A Student-Centered School. Learner Active Partner in the Process of Learning*. București: Editura Aramis, 2009, ISBN 978-973-679-555-6.
17. STĂNCULESCU E. Stresul școlar și impactul temelor pentru acasă asupra elevilor. În: *Revista de Psihologie a Educației*, vol. 12(2), 2020, pp. 45–56, ISSN 2559-639X.
18. TRAUTWEIN U., KÖLLER O. The relationship between homework and achievement — still much of a mystery. În: *Educational Psychology Review*, vol. 15(2), 2003, pp. 115–145, ISSN 1040-726X.